

Եկեք ինձի, բոլոր յոգևած ու քեռևատրուածներ...

Մատթեոս 11:28

**ԲԱՐԻ
ԼՈՒՐ**

Հոկտեմբեր, 2018թ.
№9 (404)

Հայտնվել է 2009թ. Դեպի հայր

**ՀՈՐԴՈՐՆԵՐ
ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԻՆ**

**ԴՈՒ ՄԻԱՅՆԱԿ ՉԵՍ
ՔՈ ԿՅԱՆՔԻ ՊԱՅՔԱՐՈՒՄ**

ՍՈՎ...

**ՔՐԻԻ
ԼՈՒԻ**

ԱՄՍԱԳԻՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հոկտեմբեր, 2018թ. №9 (104)

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Հայաստանի ԱՀՔ եկեղեցիների երիտասարդական համաժողով.....1

Մամիկոն Ղազարյան

Հորդորներ երիտասարդներին.....1

Իզոր Ազանով

Դու միայնակ չես քո կյանքի պայքարում.....4

Պյոտր Նովորոկ

Սով.....8

Մեր հանապազօրյա հացը տուր մեզ այսօր.....12

Վկայություններ.....13

Միտելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Քարի Լույս ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Միտելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՀՔ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ԿԱՄԱԺՈՂՈՎ

12-13 հոկտեմբերի, ք.Էջմիածին

Յիսուսի նայինք, մեր հաւատքին առաջնորդին ու կատարողին...

Եբրայեցիս 12:2

Հոկտեմբերի 12-13-ին տեղի ունեցած հերթական երիտասարդական համաժողովի բնաբանն էր Եբրայեցիս 12:2 խոսքը. «Յիսուսի նայինք, մեր հաւատքին առաջնորդին ու կատարողին, որ այն ուրախութեանը համար որ իր առջև կեցած էր, խաչը յանձն առաւ, ամոքը արհամարհեց, ու Աստուծոյ աթոռին աջ կողմը նստաւ»:

Համաժողովին ներկա էին Ուկրաինայից Պավել Ժուռավել եղբայրը, Բելառուսից Իգոր Ազանով եղբայրը, հյուրեր Օսեթիայից:

Եղբայրները բացատրեցին, թե ինչ էր այդ ուրախությունը, որի համար

Հիսուսը խաչը հանձն առավ, ամոքն արհամարհեց, ծաղրանքների ենթարկվեց, անարգվեց ու զոհաբերեց Իր կյանքը: Այդ ուրախությունն այն էր, որ պիտի ծնվեր եկեղեցին, դրա համար էլ Նա պատրաստ էր հոժարությամբ տալու ամեն բան, կրելու խաչի տառապանքները՝ արտի մեջ պահված գանձը՝ Եկեղեցին ձեռք բերելու համար:

Նայել Հիսուսին՝ նշանակում է առօրյա կյանքում նայել Աստծու Խոսքին և ամեն օրվա որոշումները կատարել այնպես, որ հաճելի լինեն Տեր Աստծուն:

ՀՈՐԴՈՐ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԻՆ

Սիրելիներ, ես ուզում եմ հորդորել ու խրատական խոսքեր ուղղել մեր երիտասարդներին Տիրոջ Խոսքի համաձայն: Առակաց 6:23-ում ասվում է. «Քանզի պատուիրանքը ճրագ՝ ու օրենքը լոյս է, և խրատն ու յանդիմանութիւնները կեանքի ճամբայ են»: Սիրելիներ, արդյոք ո՞ւմ համար են պատվիրանները կյանքի ճանա-

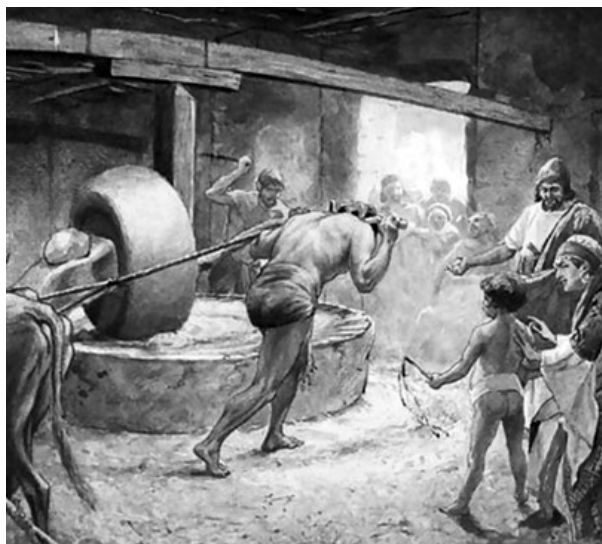
պարհ, պարզ է՝ նրանց համար, ովքեր այն ընդունում են: Առակաց 5:10-13-ում ասվում է. «Չըլլայ որ օտարները քու զօրութիւնդ կշտանան ու քու վատակդ օտարներուն տունը մտնէ: Եվ քու վերջին ատենդ չհառաչես, երբ քու մարմինդ ու անդամներդ մաշին, ու չըսես. Ես ի՞նչպէս խրատը ատեցի, ու իմ սիրտս յանդիմանութիւնը անար-

Յոկոբեմբեր, 2018թ., ՁԿ (104)

գեց. Եւ իմ ուսուցիչներուս խօսքը մտիկ չըրի, ու իմ ականջս դաստիարակողներուն չտուի»:

Սիրելիներ, կարծես թե մարդը գղջում է, բայց արդեն ուշացել է: Ուզում եմ հորդորել ձեզ, սիրելի՛ երիտասարդներ: Ամենից առաջ ուզում եմ ասել, որ Աստծու Խոսքը մեր կյանքում լինի ամենաբարձր տեղում, այսինքն՝ լինի մեր կյանքի ամենագլխավորը: Եթե մենք Աստծու Խոսքի նկատմամբ անուշադիր լինենք, ապա ամեն բան կկորցնենք, ինչպես կորցրեց Սամսոնը: Դուք հիշո՞ւմ եք Սամսոնին, չէ՞ որ ծնողները նրան ասացին, որ չանի այն, ինչ որոշել էր: Նրա հայրն ու մայրը խրատում էին, որ գործ չունենա փղշտացի աղջկա հետ, որին նա սիրում էր: Սակայն Սամսոնը պատասխանեց, որ այդ աղջիկն իր աչքերին հաճելի է: Պարզ է, որ եթե մարդու աչքերին հաճելի է, սրտին նույնպես հաճելի է: Սիրելիներ, Սամսոնն իր ծնողներին անարգեց և չլսեց երեք անգամ. Դավիլան երրորդ անգամն էր:

Եվ ի՞նչ եղավ հետո. փղշտացիները հանեցին հենց այն աչքերը, որոնք գայթակղվեցին: Սամսոնը դարձավ նրանց ստրուկը. շղթայակապ եղած՝ ամբողջությամբ ենթարկվում էր նրանց:

Սիրելիներ, հաճախ եղբայրները հորդորում են ձեզ, որ անհավատների հետ օտարախառն լծակից չլինեք, ինչպես գրված է Բ Կորնթ.6:14-ում. «...ի՞նչ մասնակցութիւն ունի արդարութիւնը անօրէնութեան հետ, և ի՞նչ հաղորդութիւն ունի լոյսը խաւարին հետ.... կամ ի՞նչ բաժին ունի հաւատացեալը անհաւատին հետ....»: Եգրաս 9:11-ում գրված է. «Չորոնք Քուծառաներուդ՝ մարգարեներուն միջոցով պատուիրեցիր ու ըսիր. «Այն երկիրը, ուր պիտի մտնէք ժառանգելու համար, գարշելի երկիր մըն է, օտար ազգերու գարշելի պղծութիւններովը լեցուն, որովհետև զանիկա ծայրէ ծայր իրենց անմաքրութիւնովը լեցուցեր են: Ուրեմն ձեր աղջիկները անոնց որդիներուն մի՛ տաք ու անոնց աղջիկները ձեր որդիներուն համար մի՛ առեք և յաւիտեան անոնց խաղաղութիւնն ու երջանկութիւնը մի փնտռեք, որպէս զի ուժովնաք ու այն երկրին բարիքը ուտէք ու զանիկա ձեր որդիներուն իբր յաւիտենական ժառանգութիւն թողուք»:

Սիրելիներ, այդ տեղը համարվում է գարշելի, որովհետև տվյալ վայրի մարդիկ ապրում էին պիղծ կյանքով, և նրանց թվացյալ խաղաղությունն ու երջանկությունը փնտրել պետք չէ: Գարշության մեջ

երջանկություն չկա, այն թվացյալ է: Կան քույրիկներ, որոնք կատարել են նման սխալ քայլ, և այժմ շատ դառը զղջում են: Նրանք խոստովանում են, որ իրենց ամբողջ կյանքը ողբ ու տառապանք է, տանջանք ու անարգանք: Սիրելի՛ երիտասարդներ, ձեզ խնդրում եմ Աստծու Խոսքով, զգո՛ւյձ եղեք, արթո՛ն եղեք, լծակից մի՛ եղեք աշխարհի մարդկանց հետ, չե՞ որ որոգայթներն ամենուր են: Պետք չէ լինել միամիտ, քանի որ օր-օրի խաբեություններն ավելի խորամանկ կերպով են ներկայանում: Աշխարհի երիտասարդները հավատացյալներին խոստանում են ոսկե սարեր, հրաշք կյանք, միայն թե հասնեն իրենց նպատակին:

Հիսուսի սիրով խնդրում եմ ձեզ, զգո՛ւյձ եղեք, չե՞ որ դուք երկար տարիներ Տիրոջը հավատարիմ եք մնացել, մի՛ խաբվեք և ձեր հավատարմությունը մի՛ փոխեք սուտ պատրանքների հետ: Չեր ամեն տեսակի հոգսերը, դժվարությունները Տիրոջը հանձնեք, չե՞ որ Տերը մեզ համար հոգում է: Նա մեզ համար ցավ է քաշել ու մեր վրայի անեծքն Իր վրա կրել: Նրա կամքը բարի, հաճելի ու կատարյալ է ամեն մի հոգևոր հավատացյալի համար:

Մենք եկեղեցում Աստծու Խոսքի համաձայն ունենք ամուսնությանը վերաբերող կարգ ու կանոն, որին ենթարկվում է Աստծուն սիրող ամեն մի զավակ: Երբ մենք ամուսնական ընտ-

րություն ենք անում, այդ մասին պետք է տեղյակ պահենք մեր ծնողներին, երբեք չանարգենք նրանց: Չե՞ որ նրանք ծնող են և ունեն ծնողական իրավունք մեզ վրա: Երեխայի համար ծնողների արած աղոթքն ու ծոմը երբեք անպատասխան չի մնում Աստծու կողմից: Նույնիսկ եկեղեցում ընտրություն կատարելիս պետք է արթուն լինել, սիրելի՛ երիտասարդներ: Մենք պետք է ընտրություն անենք՝ գնահատելով առաջին հերթին հոգևոր արժեքները, այլ ոչ թե մարմնավորը, որպեսզի հետագայում լինի օրհնություն: Չե՞ որ ձեր հետագա հոգևոր կյանքը դրանից է կախված: Մենք պետք է ամեն բանում և մանավանդ այդ հարցում փնտրենք միայն ու միայն Աստծու կամքը, ինչպես ասվում է Ա Կորնթ.10:31-ում. «Արդ, ուտեք թե խմեք, կամ ինչ էլ անեք, ամեն ինչ արե՛ք Աստծու փառքի համար...»: Պետք է այս խոսքով առաջնորդվենք, որպեսզի հետագայում չհայտնվենք դժվարությունների մեջ, չե՞ որ եկեղեցում ամուսնալուծությունը Աստծուն փառք չի բերում: Այսպիսի երևույթները լինում են, երբ մարդը կապ չի ունենում Աստծու հետ, չի ունենում սրբության կյանք, անկեղծություն և մաքրություն:

Սիրելիներ, թե՛ դուք և թե՛ մենք՝ ավագ եղբայրներս, հորդորում ենք, որ այս հարցերին շատ լուրջ վերաբերվեք, որպեսզի գնալով սրբությունը կատարելագործվի, այլ ոչ թե անմաք-

Յակոբեժեժեթ, 2018թ., ԾՆԳ (104)

րությունը և մարմնավորությունը շատանա եկեղեցում: Մենք երբեք չպետք է հավանություն տանք ոչ մի տեսակ անմաքրության, ոչ մի տեսակ կապերի, որոնք Աստծու Խոսքին ու եկեղեցու օրենքներին հակառակ են: Պետք է արյուն թափելու չափ պատերազմենք ու հակառակ կենանք մեղքին (Եբր.12:4): Եթե մի բան Աստծու Խոսքով չի, այն երբեք չի օրհնվի:

Սիրելիներ, ևս մեկ անգամ ուզում

եմ խնդրել և հորդորել, որ զգույշ լինեք, արթուն կենաք ամեն ժամանակ: Ժամանակները ավելի են չարանում, հակառակորդն օգտագործում է իր բոլոր զենքերը՝ հավատացյալներին, առավել շատ երիտասարդներին Աստծուց հեռացնելու համար: Նրանց գայթակղում է աշխարհով՝ հետագայում կործանելու համար: Տերը ձեզ բոլորիդ պահապան: Ամեն:

Մամիկոն Ղազարյան

ԴՈՒ ՄԻԱՅՆԱԿ ՉԵՍ ՔՈ ԿՅԱՆՔԻ ՊԱՅՔԱՐՈՒՄ

Քրիստոնյան պետք է իմանա, որ իր կյանքի պայքարում ինքը միայնակ չէ, Աստված իր հետ է:

Այս առիթով դիտարկենք մի քանի աստվածաշնչյան պատմություններ: «Ամորհացիների հինգ թագաւորները.... ժողովուեցան իրանք և իրենց բոլոր բանակները և վեր գնացին և Գաբաւոնի քով բանակ դրին, ու անոր դէմ պատերազմ արին» (Հեսու 10:5): Ամորհացիների հինգ թագավորները գիտակցում էին, որ իրենք կարող էին հաղթել Իսրայելին այն դեպքում, երբ համախմբվեին: «Ու Տէրը Յեսուի ըսաւ, անոնցմէ մի՛ վախենաւ, քանզի զանոնք քու ձեռքդ տուի. բնաւ անոնցմէ մէկը պիտի չկարենայ քու առջեւ կայնիլ» (Հեսու 10:8):

Հետաքրքիր է, պե՞տք էր արդյոք,

որ Իսրայելը պայքարեր, թե՞ նա պետք է հանգստանար, ու Աստված նրա փոխարեն թագավորների հետ պատերազմեր կամ ուղարկեր հրեշտակին, որպեսզի պատերազմեր նրանց դէմ: Չէ՞ որ Աստծուն Իսրայելի օգնությունը պետք չէր: Բայց այստեղ շատ հետաքրքիր պատկեր ենք տեսնում: Աստված Հեսուին ասում է՝ Ես քո փոխարեն չեմ պատերազմելու, բայց միևնույն ժամանակ ասում է, թե՛ եթե դուք առանց ինձ գնաք պատերազմ, կպարտվեք, իսկ եթե ես ձեզ հետ գամ՝ կհաղթեք: Չնայած որ ձեր սեփական ուժերը հաղթելու համար քիչ են, բայց ես ձեր փոխարեն չեմ պատերազմելու: «Եվ երբ որ նրանք Իսրայելի առաջից փախչում էին, և Բեթորոնիցը վայր էին իջնում, Տէրը նորանց վրայ երկնքից

կարկտից մեծ քարեր գցեց մինչև Ազեկա և մեռան, կարկտի քարերիցը մեռնողները ավելի շատ էին, քան թե Իսրայելի որդեկանց սրով մեռցրածները» (Հեսու 10:11): Իսրայելը հաղթեց և հայտարարեց, թե՛ մենք հաղթեցինք, բայց երբ վերլուծեցին՝ տեսան, որ կարկուտի քարերից ավելի շատ մարդ էր մահացել, քան իրենց սրից: Եվ հասկացան, որ հաղթանակը պատկանում է Տիրոջը: Նրանք տոնում էին հաղթանակը, բայց փառքը տալիս էին Տիրոջը:

Մեզնից յուրաքանչյուրն ունի իր պատերազմը, և յուրաքանչյուրս առնվազն հինգ թշնամի ունի: Այդ թշնամիները կարող են լինել բնավորության տարբեր գծերը, սովորությունները, հակումները և այլն: Եվ դու պետք է հասկանաս, որ քո սեփական ուժերով դրանց հաղթել չես կարող, քեզ պետք է Աստծու օգնությունը: Աստված այդ պատերազմում չի պայքարելու մեր փոխարեն, պարտադիր պետք է լինի մեր մասնակցությունը. թեկուզ շատ փոքր, բայց մեր մասնակցությունը պարտադիր է: Եթե դու սկսում ես պայքարել, Աստված երկնքից միանում է քեզ, և լինում է հաղ-

թանակ: Մենք բազմիցս պայքարել ենք այդ ամենի դեմ, բայց մեր սեփական ուժերը քիչ են եղել: Մենք միանշանակ կարող ենք ասել՝ Աստծու ողորմությունն է, որ մենք այսօր ազատվել ենք մեղքից: Աստված օգնում է քեզ պայքարում, բայց չի պատերազմում քո փոխարեն:

Թագավորաց գրքում մենք կարդում ենք մեկ այլ պատմություն (ԱԹագ. 5:2). «Եվ փղշտացիները Աստուծոյ տապանակն առան ու տարան նորան Դագոնի տունը և դրին Դագոնի մոտ»: Հաջորդ օրը առավոտյան նրանք տեսան, որ Դագոնի կուռքը երեսնիվայր ընկած է Տիրոջ տապանակի առաջ: Երբ փղշտացիները տեսան՝ հասկացան, որ Իսրայելի Աստվածը ավելի զորեղ է, քան Դագոնի կուռքը, և նրանք կարող էին Դագոնին հանել այդտեղից, բայց Դագոնին դրեցին իր տեղը, այսինքն՝ միանգամից չհասկացան Տիրոջ մեծությունը: Հաջորդ օրը կրկնվեց նույնը, բայց այս անգամ կուռքվել էին նաև Դագոնի ձեռքերը և գլուխը:

Այս ամենից հետո նրանք, փոխանակ Դագոնին հանեին տաճարից ու

Թակեմեթեթ, 2018թ., ՁՆ 9 (104)

երկրպագեին Իսրայելի Աստծուն, հակառակ կերպ վարվեցին ու Տիրոջ տապանակը հանեցին: Եթե մարդու սրտում կան կուռքեր, ապա մարդն իր սրտում պետք է թողնի Աստծու տապանակը, որը և սրտի մեջ կհաղթի ցանկացած կուռքի: Եթե քո մեջ լինի Աստծու Խոսքի հայտնությունը, սրտումդ եղած կուռքերը միգուցե ոչ միանգամից, բայց առաջին օրը կլինեն գլխիվայր, իսկ հաջորդ օրը՝ գլուխը և ձեռքերը կոտրված: Եթե դու պահես Աստծու Խոսքը քո սրտում, Նա կազատի քեզ ցանկացած կուռքից: Աստծու ներկայության մեջ ցանկացած կուռք փշրվում է, ցանկացած մեղք փախչում է: Դավիթն ասում է՝ ես իմ սրտում եմ պահել Քո խոսքը, որպեսզի չմեղանչեմ: Այն մարդիկ, ովքեր իրենց սրտում պահել են Աստծու Խոսքը, պայքարում են իրենք իրենց դեմ, և Աստված օգնում է այդ պայքարում ունենալ հաղթանակ: Այդ դեպքում կուռքերը այլևս չեն հաղթում:

Այսպիսով, մենք պայքարում ենք, բայց ոչ միայնակ, այլ՝ Աստծու օգնությամբ, և հետևաբար հաղթանակն ապահովված է:

Էլեկտրատեխնիկայում կա մի սարք, որ կոչվում է կոնդենսատոր: Երբ այն միացնում են էլեկտրական հոսանքին, լիցքավորվում է էլեկտրաէներգիայով և երկար ժամանակ կրում է իր մեջ այդ էներգիան: Եթե մի օր դու ձեռք տաս նրա երկու ծայրերին, կզգաս, թե հոսանքն ինչպես է ուժեղ

անցնում մարմնովդ, այսինքն՝ այդ սարքն իր մեջ կրում և փոխանցում է այն, ինչով լիցքավորվել է: Եթե դու մի օր պատահաբար հանդիպես իր մեջ չարություն կուտակած մարդու, նա դուրս կթողնի իր մեջ կուտակված չարությունը: Հարց. եթե դուք հանդիպել եք չարության, դուք պետք է այն կուտակե՞ք ձեր ներսում, թե՞ շարունակեք ձեր մեջ կրել բարությունը:

Մի աղջկա բռնաբարել էին, ինչի արդյունքում նա հղիացել էր: Նա գնում է հովվի մոտ և ասում, որ ցանկանում է ընդհատել հղիությունը: Հովիվը նրան ասում է. «Դու դարձել ես չարության զոհ, բայց պետք չէ, որ դու շարունակես տարածել այդ չարությունը: Այն, ինչ կատարվել է քեզ հետ, չարիք է, և եթե դու հիմա դադարեցնես հղիությունը, դու կլինես չարիքը շարունակող, մինչդեռ քրիստոնյան պետք է բարիք տարածի»:

Էլեկտրատեխնիկայում կա ևս մի սարք, որը կոչվում է շանթարգել: Երբ ամպեր են կուտակվում, և կայծակն է որոտում, շանթարգելն ասում է. «Կայծակ, ոչ ոքի մի՛ հարվածիր, միայն ինձ հարվածիր»: Շանթարգելն իր վրա է վերցնում հարվածը, և ոչ մի դեպքում պատասխան հարված չի տալիս: Քրիստոնյա՛, դու պետք է լինես այն մարդը, որը լիցքավորվում է չարությամբ և փոխանցո՞ւմ այն, թե՞ դու պետք է լինես շանթարգելի նման ու կանխես չարությունը:

Մեր եղբայրներից մեկը՝ Արայոնը,

աշխատում է հիվանդանոցում: Հերթական անգամ, երբ նա գնում է աշխատանքի, գործընկերներն ասում են, որ մի ագրեսիվ հիվանդ կա, որ բոլորին հասցրել է նվաստացնել և անպատվել: «Հիմա քո հերթն է, դո՛ւ գնա նրա հիվանդասենյակ, մենք տարբեր ձևերով փորձեցինք նրա հետ զրուցել, բայց նա անդադար շարունակում է մեզ վիրավորել»: Եղբայրը գնում է հիվանդի մոտ, և վերջինս առանց որևիցե պատճառի սկսում է անպատվել եղբորը: Երբ նա լռում է, եղբայրն ասում է. «Էլի ասելիք ունե՞ս»: Հիվանդը կարծես երկրորդ շնչառություն է ստանում և նորից է սկսում անպատվել: Նույնը կրկնվում է երրորդ անգամ, և եղբայրն ասում է. «Վերջացրի՞ր»: Հիվանդը լռում է:

Եղբայրն ասում է. «Ես տեսնում եմ, որ դու լցված ես չարությունով, և ես ուզում եմ քեզ ասել, որ դու Հիսուս Քրիստոսի անունով կարող ես ազատվել չարիքից»: Հիվանդն ասում է. «Ես ուզում եմ ազատվել»: Եղբայրն

աղոթում է հիվանդի համար և դուրս գալիս հիվանդասենյակից: Մոտավորապես քսան րոպե հետո Արտյոմին են մոտենում գործընկերները և ասում. «Ի՞նչ ես արել դու նրան, քո այցից հետո մենք գնում ենք նրա մոտ, և նա այլևս չի անպատվում, շատ հանգիստ է»:

Սիրելիներ՛, մեր եղբայրը դարձավ շանթարգել. նա օգնեց, որ այդ հիվանդը լիցքաթափվի, իսկ ինքը չլիցքավորվեց:

Ես այսօր ասում եմ ձեզ. դուք չարիք կրող չեք, դուք չպետք է լիցքավորվեք չարությամբ, այլ հակառակը՝ պետք է կանխեք չարիքը:

Հիշի՛ր, դու այսօր միայնակ չես այդ պայքարում, քեզ հետ է Հիսուս Քրիստոսի սուրբ անունը: Դու կյանքում կարող է շատ չարիքի հանդիպես, բայց պետք է շարունակես բարիք տարածել, քանի որ Աստծու ներկայությունը քանդում է ոչ միայն Դագոնի, այլև բոլոր կուռքերը: Նրա ձեռքը երկնքից օգնում է հաղթել ցանկացած պայքարում: Ուստի ես այսօր հորդորում եմ ձեզ, որ չլինեք չարությունը կրողներ, այլ լինեք շանթարգելներ՝ կանխելով չարությունը: Չեր սիրտը պետք է լինի Աստծու տաճար, և ձեր կյանքում թշնամիներն ու բոլոր կուռքերը կընկնեն ու կփշրվեն Աստծու առաջ: Գոհանանք Տիրոջից և խնդրենք, որ Նրա շնորհքը լինի մեզ հետ: Ամեն:

**Իգոր Ազանով
Քեյսառու**

Թվագրված է, 2018թ., № 9 (104)

Ս Ո Վ

«Ու այն երկրին մէջ սով եղաւ. և
Աբրամ Եզդպարոս իջաւ հոն
պանդխտանալու համար. վասն
զի այն երկրին մէջ սովը
սասարիկ էր»:
Ծննդոց 12:10

Սով... սա սարսափելի բառ է նրանց համար, ովքեր ապրում են այդ երևույթը: Ոչ բոլորն են հասկանում այս բառի իմաստը, քանի որ հիմա հաջողության և հացի ու մարմնի ամեն մի կարիքի մեծ առատության ժամանակ է: Աստծու Խոսքում այսպիսի մի արտահայտություն կա. «Կշտության ժամանակ հիշե՛ք սովի օրերի մասին»:

Այո՛, մեր որդիներն ու թոռները ոչինչ չգիտեն սովի մասին: Այս բանի համար ուզում են գոհությունս հայտնել Աստծուն: Սակայն մենք ապրել ենք սովի ժամանակ, և փառք Աստծուն, որ Նա մեզ պահել է այդ դաժան օրերին:

Չկա ավելի դաժան բան, քան սովամահ լինելը: Այս մասին նկարագրված է Աստվածաշնչում: Դ Թագավորաց 6:26-29 խոսքերում կարդում ենք. «Ու երբ Իսրայելի թագաւորը պարսպին վրայէն կ'անցներ, կին մը անոր աղաղակեց ու ըսաւ, Ով տէր իմ

թագաւոր, օգնէ ինձի: Եւ անհկա ըսաւ, Եթէ Տերը քեզի չօգնէ, ես քեզի ուրկե՞օ օգնեմ, կալե՞ն թէ հնձանէն: Ու թագաւորը անոր ըսաւ. Քեզի ի՞նչ եղաւ: Եւ անհկա ըսաւ. Այս կինը ինձի ըսաւ, որ Քու տղադ տուր ու այսօր զանհկա ուտենք, և իմ տղաս վաղը ուտենք: Ուստի իմ տղաս եփեցինք և զանհկա կերանք. ու երկրորդ օրը անոր ըսի. Տղադ տուր որպէսզի ուտենք, բայց անհկա իր տղան պահեց»:

Երբ մենք հիմա կարդում ենք այս խոսքերը, մեր ուղեղներում չի տեղավորվում, թե ինչպես կարող են մայրերն ուտել իրենց զավակներին, սակայն մենք պետք է հասկանանք, թե ինչ բան է սովը: Ինձ այնպես է թվում, որ այդ սարսափելի սովի օրերին այդ երկու կինն էլ պատրաստ էին ուտելու իրենց զավակներին: Սակայն տեսեք, թե ինչ է ասում առաջին կինը. «Իմ տղաս եփեցինք և զանհկա կերանք. ու երկրորդ օրը անոր ըսի. Տղադ տուր որպէսզի ուտենք, բայց անհկա իր

Ծննդոց 12:10, 2018թ., Մ 9 (104)

տղան պահեց»։ Ի՞նչ եք կարծում, միայն այս երկու կանա՞յք էին կերել այդ մսից. չեմ կարծում, մտածում եմ, որ նրանց ընտանիքների մյուս անդամները նույնպես կերել էին։ Հնարավոր է, որ քաղցը հագեցնելուց հետո միայն երկրորդ կնոջ մոտ գործել է բանականությունը, միտքը վերադարձել է նրան, և նա թաքցրել է իր զավակին։

Մեր թանկագին զավակներ, թոռներ և երիտասարդներ, շնորհակալ եղեք Աստծուց, որ այսօր դուք չգիտեք, թե ինչ է սովը։ Գոհացեք նույնիսկ այն դեպքում, երբ հացից բացի սեղանին ոչինչ չկա դրված։ Կուշտ կերե՛ք այդ հացից ու գոհացե՛ք Աստծուց այդ հացի համար։ Մի՛ տրտնջացեք, այլ գոհացե՛ք, որովհետև եթե նույնիսկ մի ամբողջ օր դուք ոչինչ չեք կերել, դա դեռ սով չէ։

Վերջին ժամանակներում մենք հաճախ ենք լսում տարբեր երկրներում մոլեգնող սովի մասին։ Եվ իսկապես, տասնյակ հազարավոր մարդիկ սովամահ են լինում։ Չկա ավելի սարսափելի մահ, քան սովամահությունն է։

Մենք հիշում ենք Հակոբի և Եսավի պատմությունը։ Եսավն առաջնեկն էր, և օրենքի համաձայն նա առավելություններ ուներ Հակոբի նկատմամբ։ Սակայն այնպես պատահեց, որ մի օր նա դաշտից տուն դարձավ շատ սոված ու հոգնած։ Այդ պահին

Հակոբն ապուր էր եփում, և Եսավը նրանից ապուր խնդրեց։ Սակայն տեսե՛ք, թե այդ ապուրի դիմաց Հակոբն ինչ առաջարկեց նրան. «Ծախե՛ ինձի այսօր քու անդրանկութեանդ իրաւունքը» (Ծնն. 25:31)։ Սոված Եսավը համաձայնեց, որովհետև սովից նա արդեն ոչինչ չէր հասկանում ու զնահատում. նա միայն ուտել էր ցանկանում։

Ես չեմ դատի ո՛չ Եսավին, ո՛չ էլ Հակոբին, բայց շատ անհասկանալի է Հակոբի վերաբերմունքը. եղբայրը սովից մեռնում է, իսկ նա մի աման ապուրի դիմաց պահանջում է նրա առաջնեկության իրավունքը։ Սակայն ուշադրություն դարձրեք Եսավի խոսքին. «Ահա մեռնելու կը մօտենամ, և անդրանկութենէն ինձի ի՞նչ օգուտ կայ» (Ծնն. 25:32)։ Ի՞նչ ուժ ունի սովը, որ մարդը կարող է այդքան թերագնահատել անգիներ։ Գործք 7:11-ում Ստեփանոսն ասում է Հակոբի մասին. «Ու Եգիպտոսի և Քանանու բոլոր երկրին վրայ սով մը եկաւ ու մեծ նեղութիւն, և մեր հայրերը ուտելիք

Յակոբեմբէր, 2018թ., ՅԳ (104)

չէին գտներ»։ Ռուսերեն Աստվածաշնչում «նեղություն» բառը թարգմանված է որպես «скорбь», այսինքն՝ սուգ, տանջանք, տառապանք և այլն։ Այսինքն՝ սկզբում սով, հետո տանջանք, տառապանք, սուգ։ Սովն իր հետ բերում է տանջանք, տառապանք, սուգ և մահ։

Վերջին ժամանակներում մեր եղբայրներն այցելում են Աֆրիկա։ Նրանք պատմում են, որ ամեն քայլափոխին կարելի է հանդիպել սովից փրկված փոքրերով երեխաների ու հյուծված մեծահասակների։

Իսկ մենք հաճախ արհամարհում ենք այն սնունդը, որի բացակայությունից մարդիկ տանջամահ են լինում։ Ների՛ր մեզ, Տե՛ր, մեր տրտունջների ու դժգոհությունների համար։

Աստվածաշնչում Աստված հանդիմանում է հացով կշտացած այն մարդկանց, ովքեր չեն գոհանում իրենց ունեցածից։

1947 թիվն էր։ Ես վեց տարեկան էի։ Մենք յոթ երեխա էինք։ Հորս ես չէի ճանաչում, քանի որ ծնվել էի, երբ նա արդեն գոհված էր եղել։ Ո՛չ սնունդ

ունեինք, ո՛չ հագուստ։ Ոտաբոքիկ ման էինք գալիս մինչև առաջին ձյունը։ Սակայն Աստված մեզ սիրում ու պահպանում էր։ Եղբայրս՝ Վասիլին, մի օր այնքան սոված էր, որ միայն հաց էր խնդրում։ Տանը ոչինչ չկար, որ մայրս նրան գոնե մի փոքր բան տար ուտելու։ Եղբայրս այնքան թուլացավ, որ գիտակցությունը կորցրեց։ Մայրս արցունքն աչքերին գնաց այն ժամանակվա չափանիշով մի քիչ ավելի լավ ապրող մեր հեռավոր ազգականներից հաց խնդրելու։ Նրանք մի փոքր հաց էին տվել մորս, և երբ Վասյան այն կերավ, հանգստացավ ու դադարեց լացել։ Մի այլ անգամ մենք բոլորս էինք լալիս ու մորիցս հաց խնդրում, բայց նա ոչ մեկին չէր կարող այլևս դիմել, և նա մեզ առաջարկեց փառաբանության երգ երգել ու ինքն սկսեց երգել մի այսպիսի երգ. «Շուտով կանցնի տառապանքի ժամը, և մենք կցնծանք Հիսուսի հետ երկնքում»։

Մենք այդպես երգելով էլ սոված-սոված քնեցինք։ Իսկ մայրս անքուն աղաղակում էր Տիրոջը։ Նա լավ էր հասկանում, որ առավոտյան, երբ քնից արթնանանք, նորից ուտել ենք ուզելու։ Օ՛, չեք պատկերացնի, թե ինչպես եմ տանջվում՝ հիշելով այդ ամենը։ Չկարծեք, թե ես տանջվում եմ՝ հիշելով իմ սոված վիճակները։ Ո՛չ, ես տանջվում եմ՝ հիշելով իմ մոր տառապանքն իր սոված զավակների համար։ Նա այդպես աղոթել էր ողջ

գիշեր, ու կարծում են դա եզակի դեպք չէր մորս կյանքում:

Եվ Աստված, որ որբի ու որբևայրու Տերն է, լսեց նրա աղոթքը: Վաղ առավոտյան մայրս լսում է դռան քակոց: Դուռը բացում է և տեսնում մի անծանոթ տղամարդու, որը հարցնում է, թե այդտե՞ղ է ապրում բազմազավակ այրին: Մայրս զարմացած պատասխանում է՝ այո՛: Անծանոթն ասում է. «Խաղաղություն քեզ, քո՛ւյր իմ, դեռ երեկ Աստված ինձ քո բնակության վայրը ցույց տվեց ու ասաց. «Գնա՛, այնտեղ երեխաները սոված են, իսկ մայրն էլ լալիս է»»: Նա մոտ 20 կգ վարսակի ալյուր էր բերել, մի կտոր խոզաճարպ և մի մեծ հաց: Այսպես էր Աստված հոգ տանում Իր ժողովրդի համար:

Կինս հաճախ հիշում է իր մոր պատմությունը. նրանք այն ժամանակվա չափանիշներով ունեւոր ընտանիք են եղել: Եկել են բուլշևիկները, առգրավել ունեցվածքը, ձերբակալել հորն ու ավագ եղբորը: Մորն աքսորել են ինչ-որ տեղ, իսկ աղջիկներին, որոնք դեռ անչափահաս էին, ուղղակի

տնից դուրս են արել: Աղջիկները գետնի մեջ մի փոս են փորում և այդտեղ էլ ապրում են: Իշխանությունները մարդկանց այնպես էին վախեցնում, որ նրանք չէին համարձակվում այդ երեխաներին օգնել: Բայց Աստված Իրեն հուսացողներին չի թողնում, ու մարդիկ, ովքեր չէին կորցրել իրենց խղճմտանքը, օգնում են այդ որբերին, մինչև վերադառնում է նրանց մայրը: Այդ փոքր աղջիկներն արդեն մեծահասակ կանայք են, բայց հացի արժեքը չեն մոռացել: Երբ նրանք հաց են ուտում, դուք չեք տեսնի, որ նրանք մի փոքր փշրանք էլ թափեն: Նրանք ոչ թե գծուծ են, այլ հիշում են հացի արժեքը և չեն մոռանում Աստծու Խոսքը. «Կշտության ժամանակ հիշե՛ք սովի օրերի մասին», ինչը մեզանից շատերն արդեն չեն հիշում:

Ուզում են հորդորել մեր երիտասարդներին ու մեծերին. գոհացե՛ք Տիրոջից ամեն ինչի համար:

**Պյոտր Նովորոկ
ք. Նովոգորոդ-Վոլինսկի**

Երկրեմիեի, 2018թ., Վ 9 (104)

Մեր ամենօրյա հացը տո՛ւր մեզ այսօր

Մի անգամ խանութ է մտնում հյուծված դեմքով մի տխուր կին և նպարավաճառին խնդրում մթերք տալ իրեն, որպեսզի կարողանա ճաշ պատրաստել երեխաների համար: Վերջինս հարցնում է կնոջը, թե որքան գումար ունի: Կինը պատասխանում է. «Իմ ամուսինը զոհվել է պատերազմում, և ես ոչինչ չունեմ, բացի աղոթքից»: Վաճառողը խոստովանում է, որ ինքն այդքան էլ զգայուն չէ, և որ իր նպարեղենի խանութը աղքատներին անվճար հաց բաժանելու տեղ չէ: Հետո անփութորեն ասում է. «Գրեք ձեր աղոթքը թղթի վրա», - և նորից գործի անցնում: Ի զարմանս նրա՝ կինը գրպանից հանում է թղթի մի կտոր և մեկնում նպարավաճառին՝ ասելով. «Ես դա արել եմ դեռևս զիջերը, երբ խնամում էի հիվանդ երեխայիս»:

Հանկարծակիի գալով՝ նպարավաճառը վերցնում է թղթի կտորը, բայց նույն րոպեին փոշմանում: Ինչպե՞ս վարվի, ի՞նչ անի: Հանկարծ մի բան է մտածում: Նույնիսկ չկարդալով աղոթքը՝ նա թղթի կտորը դնում է կշեռքի վրա և ասում. «Տեսնե՞ք ի՞նչ արժե այն», - և մյուս նժարին հաց է դնում: Ի զարմանս իրեն, կշեռքի սլաքը նույ-

նիսկ չի շարժվում: Նա ավելի շատ շփոթվում է այն բանից, որ սլաքը շարունակում է մնալ տեղում, չնայած որ ինքն արագորեն մթերք էր դնում նժարին: Հաճախորդները նրան էին նայում, նա աշխատում էր կոպիտ լինել, բայց ապարդյուն: Նա կարմրում է և դրանից ավելի շատ զայրանում: Ի վերջո մրթմրթում է. «Դե՛, սա ամենն է, ինչ տեղավորվում է կշեռքի վրա: Ահա՛ տոպրակը: Դուք պետք է ինքնուրույն փաթեթավորեք այս ամենը: Ես զբաղված եմ»:

Կինը, վերցնելով տոպրակը, սկսում է փաթեթավորել մթերքը՝ միաժամանակ սրբելով արցունքները: Նպարավաճառը աշխատում է չնայել կնոջը, բայց նկատում է, որ կնոջը տվել էր բավական մեծ տոպրակ, որտեղ դեռևս տեղ կար: Այնուհետև ոչինչ չասելով՝ նա վաճառասեղանին դնում է մի գլուխ պանիր՝ նույնիսկ չնկատելով կնոջ թաց աչքերում փայլող գոհունակ ժպիտը՝ ի պատասխան իր բարության:

Կնոջ հեռանալուց հետո նպարավաճառը, կատարվածի մասին մտածելով, մոտենում է կշեռքին: Քիչ անց նա հասկանում է: Կշեռքը չէր աշխատում:

Անցնում են տարիներ: Նպարավաճառը հաճախ է հիշում այդ դեպքը՝ փորձելով գտնել պատասխանը, թե ինչո՞ւ էր այն կնոջ աղոթքն արդեն գրված և պատրաստ նրա համար, որպեսզի բավարարի իր անսպասելի պահանջը: Ինչո՞ւ խեղճ կինը եկավ հենց այն ժամանակ, երբ կշեռքը չէր աշխատում: Ի՞նչը շեղեց իր ուշադրությունը, որպեսզի նույնիսկ չնկատի այդ անսարքությունը, երբ շարունակում էր դնել մթերքը՝ այն դեպքում, երբ կշեռքի մյուս նժարի վրա դրված էր ընդամենը թղթի մի կտոր:

Նպարավաճառն այլևս չտեսավ այդ կնոջը: Բայց նա մինչ այդ էլ երբեք

չէր տեսել նրան: Մինչև կյանքի վերջը նա հիշում է այդ կնոջը ավելի լավ, քան որևէ այլ հաճախորդի: Նա գիտեր, որ այդ դեպքը իր վառ երևակայության արդյունքը չէր, որովհետև նրա մոտ դեռևս պահպանվում էր այն թղթի կտորը, որի վրա գրված էր այրի կնոջ աղոթքը. **«Խնդրում եմ, Տե՛ր, մեր ամենօրյա հացը փու՛ր մեզ աշխոր»:**

ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆ

Անահիտ (Անի) Սարգսյանի վկայությունը

Այս վկայությունով ուզում եմ կրկին ու կրկին շնորհակալություն հայտնել Աստծուն Իր անսահման սիրո ու հոգատարության համար, որ ինձ հնարավորություն տվեց ետ վերադառնալ Իր եկեղեցի:

Ես, մանկուց լինելով հավատքի մեջ, 2010թ. ջրով մկրտվեցի, բայց Աստծու և իմ ծնողների առաջ անհնազանդ եղա ու կյանքս կապեցի մի անհավատ տղայի հետ: Այդ օրվանից հետո իմ կյանքում եղան մեծ դժվարություններ: Երկու տղաներս ծնվեցին

մեծ դժվարությամբ՝ բժիշկների հսկողության ներքո: Այդ ժամանակ ես անլուրջ էի, սիրում էի աշխարհը և ապրում էի ինձ հաճելի կյանքով:

2016 թվականին ինձ մոտ հայտնաբերվեց կրծքագեղձի չարորակ ուռուցք՝ 5x6սմ տրամաչափով, իսկ օնկոմարկերները՝ 60 տոկոս էին: Ամիջապես նշնակվեց քիմիոթերապիա: Իմ ներսում սկսվեց կյանքի և մահվան պայքար: Մտածելու առիթ ունեի, քանի որ երկու որդի ունեի: Հոգևոր վիճակս լրիվ անկում էր ապրում, ոչ մի

Թողնեմք, 2018թ., օՆ 9 (104)

ելք չէի տեսնում: Վախը պատել էր ամբողջ ներաշխարհս: Բայց իմ մեջ ուժ գտնելով՝ գնացի առաջին քիմիոթերապիային: Բժիշկների հավաստիացմամբ այդ դեղերը օգուտ չէին տալիս իմ օրգանիզմին: Իմ մեջ ալեկոծություն սկսվեց: Մահն ինձ չէր վախեցնում, ինձ անհանգստացնում էր այն ամենը, ինչ լինելու էր մահից հետո. երբ կանգնեմ Աստծու առջև, ի՞նչ եմ պատասխանելու Նրան: Այդ մտքերից հետո սկսեցի հաճախել բժշկության հավաքույթներին: Ես ուզում էի ստանալ ոչ թե մարմնի, այլ հոգու բժշկություն: Հավաքույթի ժամանակ մի եղբոր միջոցով եղավ խոսք: Նա ասաց. «Այստեղ կա մի քույրիկ, որն աղոթում է իր մարմնավոր բժշկության համար: Բայց նա թող խնդրի հոգու բժշկություն, որովհետև բժշկվելու է, և գալու է օր, որ նա պետք է վկայի»: Այդ օրվանից հոգիս հանգստություն գտավ, և մեծացավ Աստծու վրա ունեցած հավատքս:

Ես ստացա երեք կուրս քիմիոթերապիա: Հավատքս որքան ավելանում էր, այնքան նվազում էր ուռուցքի չափը: Բժիշկները զարմանում էին՝ մտածելով, որ դա դեղի ազդեցությունն է: Բայց նրանք չգիտեին, որ Աստված է կատարում բժշկությունը: Եկավ կուրսը փոխելու ժամանակը: Հավատքով զորացած՝ դիմեցի մեր հովվին, որպեսզի նա ինձ յուղով օծի: Չորեքշաբթի օրը հավաքույթի ժամանակ հովիվն ինձ օծեց յուղով, և ես հավատքով ուրբաթ օրը գնացի հիվան-

դանոց՝ հերթական հետազոտության: Հետազոտող բժշկուհին զարմացած նայում էր ինձ և շարունակում հետազոտումը: Նա զարմացել էր, որ ես քիմիա եմ ստանում: Ես նրան բացատրեցի ամենը, բայց նա չհավատաց: Բաց արեց և սկսեց կարդալ հիվանդության պատմությունը և կրկին չհավատաց: Նա ինձ տարավ և մեկ այլ սարքավորումով ստուգեց, նորից ոչինչ չտեսավ: Բայց ամուսնուս դրդմամբ նորից ստացա քիմիոթերապիայի չորս կուրս:

Բժշկությունը ամբողջովին կատարվել էր, ոչ մի ուռուցք չկար, արյանս մեջ չկար ոչ մի չարորակ բջիջ: Բայց բժիշկները պնդում էին, որ պետք է վիրահատություն կատարվի: Իմ սիրտը հոժար չէր, բայց ամուսինս պահանջում էր, որ վիրահատվեմ: Ես խորհրդակցեցի երեց եղբոր հետ: Նա ինձ խորհուրդ տվեց, որ հնազանդվեմ ամուսնուս և խնդրեմ Տիրոջ կամքն ու լիովին վստահեմ ու սպասեմ Նրա պատասխանին: Ես անկեղծ խնդրեցի Տիրոջ կամքը:

2016 թվականի սեպտեմբերի 28-ին գնացի վիրահատության: Վիրահատությունս անցավ բարեհաջող, իսկ ուռուցքի մի փոքր կտոր ուղարկեցին փորձաքննության: Պատասխանն եկավ գերազանց, ու ես չէի էլ կասկածում: Փառք իմ Երկնավոր Տիրոջը:

2017 թվականի մարտի 7-ին գնացի ստուգման և ինձ ասացին, որ ես երեք ամսական հղի եմ: Ինձ վիրահատող բժիշկը խոսքեր չունեի ասելու, նա

շատ զարմացած էր: Ես վստահ ասացի, որ Տերը տվել է, և Ինքն էլ կպահի պտուղը: Միևնույն ժամանակ վախ կար սրտումս: Ինձ թույլ էի զգում, բայց աղոթքիս մեջ Տերը տվեց հարցիս պատասխանը և շատ պարզ ասաց. «Ես քո կարողությունը գիտեմ»: Հավատքով պահեցի Տիրոջ խոսքը: Այդ խոսքից հետո ոչ մի զանգատ ու խնդիր չի առաջացել, հղիությանս ամբողջ ընթացքում ես ինձ շատ լավ եմ զգացել:

2017 թվականի սեպտեմբերի 8-ին ծնվեց դուստրս: Մեծ զարմանք էր ապրում ողջ բուժանճնակագմը: Երեխան անցավ բոլոր հետազոտությունները, նա լիովին առողջ երեխա է՝ 3կգ 350 գ քաշով և 50սմ հասակով: Ես բալիկիս կերակրում էի մեկ կրծքով: Մենք մինչև հիմա ոչ մի խնդիր չունենք: Փառք Տիրոջը: Ամեն:

Անահիտ Սարգսյան
Արմավիրի մարզ, ք. Մեծամոր

* * *

ՌՈՒԲԵՆ ԵՂԲՈՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես Ռուբեն եղբայրն եմ, ունեմ 6 երեխա: Ապրում եմ Ավանում, բայց մասնակցում եմ 3-րդ մասիվի՝ Արթուր եղբոր տարածքի հավաքույքներին: Ուզում եմ պատմել այս տարվա հունիսի 30-ի հրաշքի մասին, որ կատարվեց մեր ընտանիքում:

Սովորական շաբաթ օր էր: Բոլորը տանն էին, բացի մեծ տղայիցս: Շոգի պատճառով բաց էինք թողել պատուհանը, որին նաև ցանց էր ամրացված:

Նստած էինք հյուրասենյակում՝ ճաշի սեղանի շուրջ, երբ դուռը շատ ուժեղ թակեցին: Դուռը բացեցինք ու տեսանք մոտ 12 տարեկան մի աղջկա և մեր բակի աշխատողներից մեկին, որի գրկում իմ փոքր դուստրն էր: Աղջիկը մեզ պատմեց, որ տեսել է, թե ինչպես է դուստրս 4-րդ հարկի պատուհանից ներքև ընկել: Մենք երեխային արագ պառկեցրինք: Շատ էինք վախեցել,

բայց Տերը մեզ մխիթարեց՝ միտք տալով, որ կատարվածը ինձ համար չէ, այլ Իր փառքի, և որ երեխայի հետ ամեն ինչ կարգին է լինելու:

Ես արագ զանգեցի Արթուր եղբորը և խնդրեցի, որ մեր տուն գա: Մինչ նրա և իր կնոջ գալը ես զանգեցի նաև շտապ օգնություն: Մինչ շտապ օգնության գալը մենք Արթուր եղբոր հետ աղոթեցինք, այնուհետև, շտապ օգնության գալուց հետո, երեխային տեղափոխեցինք Սբ. Աստվածամայր բժշկական կենտրոն, որտեղ էլ հետազոտությունից հետո պարզվեց, որ երեխայիս մոտ ամեն ինչ կարգին է:

Շնորհակալություն եմ հայտնում բոլոր նրանց, ովքեր մեզ համար աղոթել են: Փառք մեր ամենակալ ու ողորմած Տիրոջը: Ամեն:

Ռուբեն եղբայր

Երկրեմբեհ, 2018թ., ՁԿ 9 (104)

ԾԵՐՈՒՆԻՆ ՈՒ ԱԹԵԻՍՏ ԳԻՏՆԱԿԱՆԸ

Մի ծերունի, թակելով աթեիստ գիտնականի աշխատասենյակի դուռը և ներս մտնելով, հարցնում է.

- Բալա՛ ջան, ինձ ասել են, որ այս կողմերում եկեղեցի կա, չե՞ս ասի, թե որտեղ է այն:

- Չգիտեմ, ծերո՛ւկ, և ընդհանրապես ի՞նչ եկեղեցի,- պատասխանում է աթեիստ գիտնականը:

- Հա՛, չգիտես հա՞, լա՛վ, ես գնամ, Աստված հեռո՞ղ,- ասում է ծերունին և շրջվելով փորձում է դուրս գալ:

- Ծերո՛ւկ,- կանչում է աթեիստ գիտնականը,- այստե՛ղ արի:

Ծերունին մոտենում է:

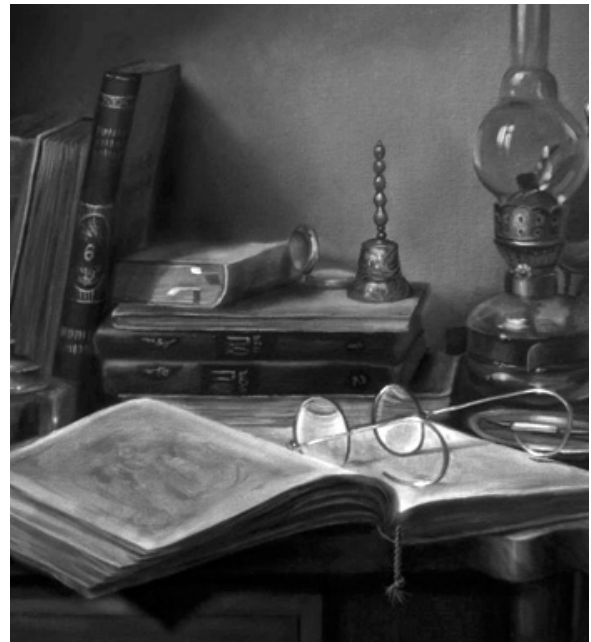
- Ահա տե՛ս,- շարունակում է աթեիստ գիտնականը,- մենք՝ գիտնականներս, ամբողջ երկիրն ենք հետազոտել, նաև ծովի հատակը և տիեզերքը, բայց, հավատա՛, քո Աստծուն դեռ ոչ մի անգամ չենք տեսել: Աստված չկա, ծերո՛ւկ, չկա, գնա՛ խաղաղությամբ:

- Լա՛վ,- արձագանքում է ծերունին,- այդքան բան դու ասացիր, մի բան էլ ես ասեմ: Ես մեծ մարդ եմ, բան չգիտեմ, դու որ այդքան ամեն ինչ լավ գիտես, ինձ ասա՛, այդ ինչի՞ց է, որ իմ և քո քթի տակ բեղեր են աճում, իսկ կանանց մոտ չի աճում:

- Ես երբեք չեմ մտածել նման

մանրութների մասին, չգիտեմ,- ասում է աթեիստ գիտնականը:

- Բա որ չգիտես քթիդ տակ ինչ է կատարվում, ո՞ր ես գլուխդ խոթում այն հեռու տիեզերքը,- հակադարձում է ծերունին և հեռանում:

Պողոս առաքյալը գրում է.

«Վասնզի ինչ որ Աստուծոյ մասին պէտք է գիտնալ՝ իրենց մեջ հայրնի է, որովհետեւ Աստուած անոնց հայրնեց: Քանզի աներևոյթ բաները աշխարհի սկիզբէն ստեղծուածներովը կիմացուին, կրեսնուին, այսինքն՝ Իր մշտնջենաւոր զորութիւնը ու աստուածութիւնը, որպէս զի անպարասխանի մնան» Հռոմ. 1:19,20:

ՄԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է քեզ և ուզում է, որ հավատաս Իրեն ու փրկություն ունենաս: Այդ մասին **Հովհաննոս 3:16**-ում կարդում ենք.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փոխեց, որ ով Նրան հավատալ չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Եթե ուզում ես մուրիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող ես դիմել հերեցյալ հեռախոսահամարներով:

Երևան		
Ավան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Զեյթուն	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Քանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի զանգված	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան Անդրոն
Նորքի զանգված	091-16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077-55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Շրջաններ		
Արմյան	094-34-75-91	Զարարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան Վաչերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Մկրտչյան Անդրանիկ
Ագարակ	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077-70-28-38	Փիլոյան Գրիգոր
Արմավիր	077-84-45-05	Ավագյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատաղյան)	098-46-12-61	Թովստյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Մինր
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբադ	094-00-94-08	Մարդյան Մինր
Դամբարակ(Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիր
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարձանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոկիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուրխասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ԼԵԶՈՒԴ ԿԱՌԱՎԱՐԵԼՈՒ ԴԺՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՍ

Ով Տէր, պահապան դիր իմ քերնիս ու իմ շրթունքներուս դուռը պահպանէ:

Սաղմոս 141:3

Չիր ծողովուրդին մէջ չարախօսութիւն ընելու մի՛ պորտիր. չիր ընկերին արինը մի՛ մտնէք. էս էմ Տէրը:

Ղեկացի 19:16

Սուր լուր մի՛ տանիր. անօրէնին հետ չեղքդ մի՛ միացընէր անիրաւ վկայ ըլլալով:

Եղից 23:1

Ան որ ծածուկ կը խօսի իր ընկերին դէմ, պիտի ջնջեն. Ան որ աչքերով քարշը է ու սրտով ամբարշտաւան՝ անոր պիտի չհամբերեն:

Սաղմոս 101:5

Բնաւ չիր քերնէն ապականեալ խօսք մը բող չելլէ, հապա ինչ որ աղէկ է՝ պէտք եղած շինութեանը համար, որպէս զի լսողներուն շնորհք տայ:

Եփես. 4:29.31

Մէկո՛ւն հայիոյութիւն չընեն, կոռւարար չըլլան, հապա հեղափոզի, ամէն մարդու քաղցրութիւն ցուցնեն:

Տիմոս 3:2

Խաղաղասէր լիզուն կենաց ծառ է, քայց խռովարար լիզուն սիրտ կը կտրրէ:

Առակաց 15:4

Վասն զի ան որ կ'ուզէ կեանքը սիրել ու քարի օրեր տեսնել, իր լիզուն բող դադրեցնէ շարունակն ու իր շրթունքները՝ նենգութիւն խօսելէ:

Ա՛ Պիւրոս 3:10